

Dědeček se chytře usmál: „Ale ty tam přece nikdo nepřivázal. To je balonkový strom. Zkrátka – na některých stromech rostou jablka, na jiných zase hrušky a na tomhle rostou balonky.“

„Ahá! A co tenhle domeček? Vypadá jako hrníček plný bublin. Kdo v něm bydlí?“

„To nevím,“ krčil dědeček rameny.

„Možná v něm bydlí tahle květinka,“ uvažoval Ondra. „Jaká je to květina?“

Dědeček taky vypadal, že přemýšlí: „Myslím, že to bude květule. Ano, určitě to bude květule luční.“

Ondra se zasmál. O takové květině ještě neslyšel. Vypadala trochu jako slunečnice, trochu jako kopretina a měla mnoho barevných stonků. Přátelsky se na něj usmívala. Jenže Ondra se musel znovu podívat na balonkový strom.

„Co je to tady?“ ukázal do koruny stromu mezi větvě.

Dědeček se zase usmíval, jako by tušil, že se ho na to jeho vnuk zeptá.

„To je okno.“

„Ale na stromech přece okna nebývají, dědečku,“ tvářil se Ondra zaraženě.

